

Dinle Hissettiğim Dert Edindiğim Hali Melal

— Yazan Adam · 20 Ağustos 2010

Nasıl söze başlayacağımı bilemiyorum

Birçok kez niyetlendim başladım, neler yazdım, olmadı, yeniden bir kez daha başladım
Neydi acım, niçin bu kadar sancılıydım, dinmeyen sızım, ah bak yine şimdi yalnızım
İçim acıyor, yüreğim yanıyor, ne kadar uğraşsam da, artık bir kar etmiyor

Ne yaptım, nerde hatalarımla avundum

Kimi kandırdım, niye açmayan baharlarda susuz kaldım, şafrakları umursamadım
Ummanın nidasını hiç anlamadım, fırakı ne sandım, kalbim için bak yine yanıldım
Kararan ufkumla, solan umutlarımla ve kuruyan gözyaşımınla aymazlık yaptım

Rıhtım bomboş, dalgalar derdi gamıyla bir hoş

Ey hali fakirliğim, hamiyete muhtaç melalim, akıl kar etmeyen mecalim dilediğine koş
Sanki afakım sarhoş, izanım bomboş, vicdanım nahoş, içim kanıyor ah bir bilsen coş
Hak ettim, belliki namerdim, nefeslendiğim nedametim, acziyet içinde ki sefilliğim ne hoş

Boç ver aldırma, kaldırımlar suskun kalsa da

Sokaklar bir bir şahit olduklarını sana anlatsa, bari içim yanmasa, zan ortadan kalksa
Ne kadar gayretin ve sabrın hikmetine serdettiğim nefesim bir çare umutsa, aldanma
Bir anda koparıp atma, nefesi müddet niye var sorgula, hoşgörü bir erdemdir unutma

Hala içimde umut çiçekleri açıyor, yakarış bitmiyor

Kalbim mahzun bir şekilde ünsiyet bekliyor, nazarlar perdeleniyor, hüzün bitmiyor
Bir gönül sızısıdır, kim ne kadar biliyor, dil lal olup iç çektiriyor, burukluğu davet ediyor
Günler bir bir erirken, yılların kaybolmuşluğu sineme hicranı ekerken, nefes yetmiyor

Hangi lisanı konuşsam, yüreğinin çilesini durmadan aralسام

Derdi bin hüzün ile ummana akıtsam, silbaştan yeniden başlasam ve kalbinde aklansam
Akıttığın gözyaşlarının insicamında, vicdanımı durulasam ve bir el uzatıp manalaşsam
İşte o vakit, rahmetin ve inayetin mefkuresinde anlam bulup, ruhunla şad olsan

Mustafa CİLASUN